

Паламарчук А.А.,

здобувач кафедри кримінального права Національної академії внутрішніх справ

Сутність «інша продукція», як предмет злочину за ст. 327 Кк України

В сучасних умовах важливим фактором розвитку українського суспільства є питання забезпечення населення країни продовольством. У ч.3 ст.42 Конституції України проголошується, що держава захищає права споживачів, здійснює контроль за якістю і безпечністю продукції та всіх видів послуг і робіт. Відповідно до ст.14 Закону України «Про захист прав споживачів» споживач має право на те, щоб продукція за звичайних умов її використання, зберігання і транспортування була безпечною для його життя, здоров'я, навколишнього природного середовища, а також не завдавала шкоди його майну. Право фізичної особи на безпечні для неї продукти споживання (харчові продукти і предмети побуту) закріплено у ст. 293 Цивільного кодексу України.

В кримінальному визначення поняття «продукт харчування» не викликає труднощів і багатозначних тлумачень, оскільки він вичерпним чином розкривається в українському законодавстві як «будь-яка речовина або продукт (сирий, включаючи сільськогосподарську продукцію, необроблений, напівоброблений або оброблений), призначений для вживання людьми» [1], то щодо інтерпретації поняття «інша продукція» серед теоретиків існують діаметрально протилежні погляди.

Під **іншою продукцією** тут слід розуміти корми для худоби та інших тварин, лісоматеріали, будівельні матеріали та вироби з них, швейні, трикотажні, хутряні, кожухові, текстильні товари, взуття, дитячі іграшки, автомобілі, меблі, тару, упаковку, супутні матеріали для продуктів харчування та інших товарів тощо. Вважаємо, що існуючі думки з цього приводу умовно можна звести до широкого і вузького розуміння визначення «інша продукція». Так, під «іншою продукцією» деякі вчені розуміють корми для худоби та інших тварин, лісоматеріали, будівельні матеріали та вироби з них, швейні, трикотажні, хутряні, шкіряні, текстильні товари, взуття, дитячі іграшки, автомобілі, меблі, тару, упаковку, супутні матеріали для продуктів харчування й інших товарів тощо. Прихильники вузького розуміння терміна «інша продукція» визнають, що до неї належить будь-яка сільськогосподарського та іншого (наприклад, морського) походження продукція, призначена для вживання худобою (різні корми) або для використання в промисловості (коноплі, водорості тощо) або в медицині (лікувальні трави, плоди та ін.). Таке різночитання в позиціях вчених зумовлено насамперед недосконалістю формулювання «інша продукція», яке не зустрічається в вітчизняному законодавстві. Тому вважаємо, що *диспозиція ч. 1 ст. 327 КК України у частині формулювання поняття «інша продукція» потребує невідкладного уточнення.*

Список використаних джерел

1. Про безпечність та якість харчових продуктів: Закон України від 23.12.1997 № 771/97-ВР // Відомості Верховної Ради України від 08.05.1998. – 1998 р. – № 19. – стаття 98